

Підсумовуючи аналіз практики застосування коефіцієнта Р/В на прикладі акцій вітчизняних емітентів досліджуваних галузей, зазначимо, що специфіка його використання свідчить про посередню ефективність. Неоднорідність результатів у різних галузях та залежність коефіцієнта від стадії циклу на фондовому ринку вказує на використання його як додаткового інструмента оцінки інвестиційної привабливості акцій для ухвалення інвестиційних рішень.

Література

1. Боди З. *Принципы инвестиций [Текст] / Зви Боди, Алекс Кейн, Алан Маркус; 4-е издание. : Пер с англ. – М. : Издательский дом “Вильямс”, 2008. – 984 с. : ил.*
2. Дамодаран А. *Инвестиционная оценка. Инструменты и техника оценки любых активов [Текст] / Асват Дамодаран. [Пер. с англ.] – М. : Альпина Бизнес Букс, 2004. – 1342 с.*
3. Дамодаран А. *Инвестиционные байки: разоблачение мифов о беспроигрышных биржевых стратегиях / Пер. с англ. под ред. В. В. Ильина. – Спб. : Питер, 2007. – 480 с. – (Серия “Академия биржевой торговли”).*
4. <http://www.kinto.com/research/marketupdate/quotes/equity/company>.
5. <http://smida.gov.ua>.

Дмитро ЛОЗОВИЦЬКИЙ

Львівський державний університет внутрішніх справ

ЕТАПИ СТВОРЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО КОНТРОЛЮ ОРІЄНТОВАНОГО НА ФУНКЦІЇ БЕЗПЕКИ

Для створення ефективного управлінського контролю потрібна така система, яка би могла, перш за все, своєчасно повідомляти про необхідність випереджуючих корегуючих дій. Якщо немає можливості випереджувати проблеми та відхилення, контроль стає дієвим лише тоді, коли за його підсумками або в процесі його проведення приймаються міри з усунення недоліків і причин, які породжують небажані тенденції та явища.

Основою механізму управлінського контролю є технологія процесу контролю орієнтована на безпеку функціонування організації, яка передбачає наявність планів та організаційної структури підприємства.

Плани та організаційна структура підприємства мають бути доповнені функціональною та інформаційною структурою з чіткою орієнтацією на безпечні параметри перебігу процесів діяльності. Це у свою чергу сприяє розробці чітких оціночних стандартів, за якими можливо відслідкувати якість та ефективність виконаної роботи не тільки з позицій контролю, а й безпеки.

Основними етапами технології процесу контролю орієнтованого на функції безпеки є: конкретизація оціночних нормативів (стандартів), що передбачає розробку систем показників (BSC, KPI, UIS, IMI); співставлення фактичних результатів з нормативними параметрами (розробка систем раннього оповіщення); напрацювання і пропозиція практичних корегуючих заходів та рекомендацій (розробка наборів карт управлінських рішень – формалізація управлінського досвіду); моделювання «фарватерів відхилень» у «коридорі безпеки» (створення програми майбутніх дій у майбутніх управлінських ситуаціях, розрахунки ефектів від цих дій).

Перший етап – оціночні стандарти (нормативи) – це конкретні цілі, ступінь досяжності яких піддається виміру. Вони повинні мати часові рамки та конкретні критерії. Встановлення стандартів дозволяє зіставити «факт – план – стандарт (бажаний стан – еталон)». Достатньо легко встановити стандарти для величин, які піддаються конкретному вимірюванню. Проте деякі цілі можуть не піддаватися конкретному виміру через кількісні параметри, тоді необхідно здійснити пошук їх опосередкованого виміру через інші показники.

Другий етап управлінського контролю – співставлення реально досягнутих результатів з встановленими стандартами. На даному етапі необхідно зробити наступні дії: визначити масштаби допустимих відхилень; виміряти результати; оцінити отриману інформацію про досягнуті результати з позицій управління і безпеки; порівняти результати роботи з встановленими стандартами. Системи раннього оповіщення мають будуватися на базі сучасних інформаційних технологій. Складним та дороговартісним елементом системи управлінського контролю є система виміру результатів, яка дозволяє оцінити наскільки були дотримані встановлені стандарти діяльності. Важливим є правильний вибір одиниць та частоти вимірювання, які в свою чергу визначаються специфікою діяльності організації.

На третьому етапі менеджер визначає, які дії слід зробити: перша група дій стосується ситуацій роботи організації у штатному режимі (тобто варіант не втручання, якщо фактичні результати вписуються у встановлені стандарти діяльності); друга група дій стосується ситуацій роботи у випадку відхилень від штатного режиму та вибору варіанту правильних дій; третя група дій стосується ситуацій зміни та перегляду самих стандартів діяльності в сторону підвищення або пониження (перегляд існуючих планів тощо).

Четвертий етап пов'язаний з моделюванням параметрів діяльності в залежності від виникнення тієї чи іншої управлінської тенденції за допомогою засобів математичного моделювання, програмування, економетрії тощо відповідно до обраної політики безпеки діяльності.

Система управлінського контролю орієнтована на безпеку має враховувати умови дієвості: конкретизацію найбільш важливих вихідних факторів діяльності; побудова моделі контролю; вивчення динаміки поведінки цієї моделі; створення механізму коригування обраних факторів впливу; адекватну оцінку отриманих відхилень; визначення можливих корегуючих дій. Система управлінського контролю орієнтована на безпеку має базуватися на наступних принципах: всеосяжності, централізованості, адекватності змісту діяльності, стратегічної направленості, об'єктивності, гнучкості, націленості на проблему, випередження, простоти, постійності, стандартизованості, пріоритетності моніторингових точок, своєчасності, автоматизації, економічності, орієнтації на людський фактор.

Система економічної безпеки має виконувати роль додаткового параметру розкриття управлінської інформації у створеній системі управлінського контролю на предмет відповідності стану безпеки функціонування. Науково-практичного розкриття у даній постановці питання потребують: проблеми оцінки критеріїв безпеки; визначення механізму та управлінських реакцій відповідно до ситуації; створення політики безпеки функціонування тощо.

Тетяна МАКАРЕНКО

Київський національний економічний університет імені В. Гетьмана

ПОНЯТТЯ ВАРТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО КОНТРОЛІНГУ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Відсутність на сьогоднішній день на вітчизняних підприємствах ефективної системи корпоративного управління, стратегічного планування та процедур внутрішнього фінансового моніторингу призводить до прийняття недалекоглядних управлінських рішень та робить такі підприємства недостатньо конкурентоспроможними на ринку в умовах динамічного та непередбачуваного бізнес-середовища. Ігнорування конфлікту інтересів між власниками та управлінським персоналом, оцінка результативності діяльності лише на основі бухгалтерської звітності, відсутність управлінського обліку та отримання конкурентних переваг неекономічними методами шляхом маніпуляцій і зловживань — все це реалії управління корпоративними фінансами в Україні сьогодні.

Для забезпечення довгострокового розвитку компанії необхідно враховувати вплив таких факторів, як: ефективність операційних процесів підприємства, лояльність клієнтів,